

Kredittid — 14 måneder og 10 dage.
Tidsrum for ekspedition af angivelser og udsendelse af girokort — 1 måned.

Løsning 3 — Afgiften indbetales i 2 rater.

Afgiftsperiode 1. januar-31. december.
Angivelse indsendes senest 10. april.
1. rate indbetales senest 10. maj.
2. rate indbetales senest 10. november.

Kredittid — 13 måneder og 10 dage.
Tidsrum til ekspedition af angivelser og udsendelse af girokort — 1 måned.

Ud fra et administrativt synspunkt vil et afregningssystem med så få rater som muligt være at foretrække. Det er på den anden side klart, at landboorganisationerne af hensyn til den enkelte landbrugers likviditet er interesserede i løsning 1, hvorefter afgiften indbetales i 4 rater.

3. Under den forudsætning, at afgiftsperioden for landbruget fastsættes til et år og følger den enkelte landmands regnskabsår, har det været drøftet, hvorledes der i overgangsperioden skal forholdes med hensyn til landmænd, hvis statustidspunkt ikke falder sammen med merværdiafgiftens ikrafttrædelsestidspunkt.

Det vil være en praktisk fordel i forbindelse med tilrettelægnings af opkrævnings-systemet, dersom man kunne undgå afgiftsangivelser fra landbruget, der alene vedrører en enkelt eller nogle enkelte måneder i lovens start og deraf følgende ratevise opkrævninger af relativt små afgiftsbeløb.

Der er enighed mellem landboorganisationerne og administrationen om, at forholdet kunne ordnes på den måde, at man lader landmænd, hvis regnskabsår slutter indtil 3 måneder efter merværdiafgiftens ikrafttræden, medregne disse måneder af det gamle regnskabsår i afgiftsangivelsen for det følgende regnskabsår.

Træder merværdiafgiften i kraft pr. 1. januar, vil landbrugsbedrifter, hvis regnskabsår slutter ved udgangen af januar, februar eller marts måned, herefter få en første afgiftsperiode på henholdsvis 13, 14 eller 15 måneders længde. Landbrugsbedrifter, hvis regnskabsår slutter ved udgangen af månederne april-november, kommer derimod til at afgive første angivelse for perioder på 4-11 måneder.

Der er endvidere enighed om, at tilsva-

rende regler kan finde anvendelse i de tilfælde, hvor en landbrugsbedrift skifter regnskabsår.

4. Det har været drøftet, hvorledes der skal forholdes i de enkeltstående tilfælde, hvor en landmand for et enkelt år — f. eks. på grund af omfattende bygningsarbejder eller maskinindkøb — måtte få en negativ angivelse.

Når landbruget indbetaler afgift i rater med et ekstra års kredit, var det vel mest konsekvent også at tilbagebetale ratevis, hvis landmanden et enkelt år får en negativ angivelse.

På den anden side må man give landboorganisationerne ret i, at det vil virke urimeligt over for den enkelte landmand, såfremt han ikke ligesom andre erhvervsdrivende straks efter afgiftsperiodens slutning kan få tilbagebetalt afgiftsbeløb hidrørende fra omfattende investeringer i bedriften.

En samlet tilbagebetaling på grundlag af en negativ angivelse vil imidlertid bevirke, at en landbrugsbedrift, der afgiver negativ angivelse for en del af et driftsår i forbindelse med omlægning af regnskabsåret, vil få krav på tilbagebetaling på et tidspunkt, hvor bedriften ikke fuldt ud har indbetalt afgiften for den nærmest forudgående periode.

Landboorganisationerne har under drøftelserne erklæret sig enige i, at der i et sådant tilfælde må ske en modregning.

5. Landbruget har ønsket mulighed for at føre afgiftsregnskabet på grundlag af årlige eller månedlige kontoudtog over køb og salg i det omfang, landmanden modtager sådanne kontoudtog fra sin leverandør eller aftager, og de pågældende kontoudtog kun omfatter køb vedrørende et enkelt regnskabsår.

Der er enighed om, at det er muligt at tilpasse regnskabsbestemmelserne på en sådan måde, at dette ønske imødekommes.

6. Landboorganisationernes repræsentanter har under drøftelsen af de tekniske muligheder erklæret sig enige med administrationen i, at det vil være det letteste for landbruget at føre afgiftsregnskab efter faktureringsmetoden, og at der ikke vil være fordele i øvrigt for landbruget ved at anvende betalingsmetoden.